

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 16. februar 2023
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Benedikte Westergren
Hendel
Sagsnr.: 2023-0030-8210
Dok.: 2704085

Besvarelse af spørgsmål nr. 125 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 125 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 20. januar 2023. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Mai Mercado (KF).

Peter Hummelgaard

/

Thomas Jørn Rasmussen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 125 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren redegøre for, hvilke muligheder anklagemyndigheden har for at rette op på fejl i et anklageskrift, eksempelvis når anklagemyndigheden glemmer at nedlægge påstand om udvisning, som det skete på Bornholm i j. nr. SS-1-71/2020?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigsadvokaten, der har oplyst følgende:

”Anklagemyndigheden har mulighed for at berigtige eller udvide tiltalen inden hovedforhandlingen. Dette sker ved indlevering og forkyndelse af yderligere eller nyt anklageskrift, jf. retsplejelovens § 836, stk. 1.

Under hovedforhandlingen kan anklagemyndigheden med rettsens samtykke udvide tiltalen til andre strafbare forhold end det forhold, der er nævnt i anklageskriftet, hvis tiltalte samtykker, eller det forhold, der er spørgsmål om at inddrage, er begået under selve hovedforhandlingen. Udvidelsen sker efter rettens bestemmelse ved tilføjelse på anklageskriftet eller tilførsel i retsbogen. Det samme gælder om berigtigelser, som anklagemyndigheden under hovedforhandlingen foretager i anklageskriftet, jf. retsplejelovens § 836, stk. 2. Samtykker tiltalte ikke i udvidelser af tiltalen, må anklagemyndigheden rejse en ny sag mod tiltalte.

Retten kan i medfør af retsplejelovens § 883, stk. 4, endvidere henføre påtalte forhold under en anden strafbestemmelse end den, anklagemyndigheden har påstået anvendt. Retten kan også fravige tiltalen med hensyn til de med lovovertrædelsen forbundne biomstændigheder (tid og sted mv.). Dette kan dog kun ske, hvis retten med sikkerhed skønner, at tiltalte – også under forudsætning af sådan afvigelse fra tiltalen – har haft fyldestgørende adgang til forsvar. Finder retten, at dette ikke er tilfældet, eller nærer retten tvivl herom, skal retten give parterne lejlighed til at udtale sig og efter omstændighederne udsætte sagen i det tidsrum, der er nødvendigt for at varetage forsvaret.

Det kan tilføjes, at en udvisningspåstand ikke kan fremsættes under en ankesag, hvis den ikke har været fremsat i byretten, fordi udvisning er en så indgribende retsfølge, at en beslutning herom skal kunne prøves i to retsinstanser ved ordinær anke, jf. dommen gengivet i U 2004.2147H. Højesteret udtalte i dommen dog samtidig, at der må være adgang for anklagemyndigheden til efterfølgende i stedet at anlægge en særskilt sag om

udvisning, når det beror på en fejl, at påstand om udvisning ikke er blevet nedlagt i 1. instans, og når anklagemyndigheden inden sagens afslutning ved endelig dom har taget forbehold om at rejse en særskilt sag om udvisning.”

For så vidt angår den konkrete sag nævnt i spørgsmålet kan der henvises til Justitsministeriets besvarelse af 20. maj 2021 af spørgsmål nr. 1022 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg.